

Voorzitter

redenering moeten hanteren om problemen in de toekomst te voorkomen. Het gaat om een slapende regeling, die wij lang niet hebben gehanteerd, als er binnen drie weken een mogelijkheid is om dat bijvoorbeeld bij een begroting aan de orde te stellen. De voorzitter stelt voor om deze regeling te laten herleven als beleidslijn, maar de vragen van mijn partijgenoot Rabbæ aan de minister van Economische Zaken zijn wel goedgekeurd, terwijl wij volgende week de begroting van Economische Zaken bespreken. Ik weet niet of wij hiermee een praktisch probleem van wachtlijsten oplossen of de principiële benadering hebben dat dit binnen drie weken niet meer wordt toegestaan.

De **voorzitter**: Ik heb begrip voor uw interventie. Om het nog schrijnender te maken, uw vragen waren goedgekeurd en worden alsnog van de agenda gehaald vanwege de praktische problematiek. De vragen van de heer Rabbæ komen vandaag wel aan de orde. Ik wilde niet vooruitlopen op de uitkomst van een gesprek daarover in het Presidium en ik zal op zo kort mogelijke termijn een concreet voorstel doen.

Aan de orde is **het mondelinge vragenuur**, overeenkomstig artikel 136 van het Reglement van orde.

Vragen van het lid Janmaat aan de minister-president, over **het indammen van de stroom asielzoekers uit Irak en Afghanistan**.

De heer **Janmaat** (CD): Voorzitter! Het probleem van de asielzoekers blijft actueel en wordt al jaren steeds actueler. De minister-president heeft zich in navolging van andere politici uitgesproken over het indammen van de stroom asielzoekers uit Irak en Afghanistan. Dat zijn op zichzelf zinnige opmerkingen, als wij kijken naar de toenemende armoede in Nederland en naar de tamelijk welvarende opvang van asielzoekers, bijvoorbeeld in hotels. De regering weet overigens dat er steeds meer weerstand komt tegen die opvang. Ik verwijs naar Vlieland, 's-Hertogenbosch en meerdere grote steden.

De vraag is of deze opmerkingen van de minister-president meer zijn dan een losse opmerking in verband met de komende verkiezingen. Bedoelt de minister-president het serieus? De regering heeft wel gezegd dat zij nu een team zal opzetten dat zich bezighoudt met mensensmokkel, maar de regering heeft vorig jaar reeds toegegeven dat bijna 90% van de mensen die ons land binnenkomen, binnenkomen door smokkelorganisaties.

Vandaar de volgende vier vragen aan de minister-president.

1. Waarom wil hij alleen de stroom vanuit Irak en Afghanistan beperken?
2. Denkt de minister-president evenals de heer Bolkestein dat de asielzoekers mogelijk een criminele aard hebben?
3. Welke maatregelen denkt de minister-president op korte termijn te nemen, als hij grenscontroles al uitsluit?
4. Hoe moet die stroom worden ingedamd? Aan welke prioriteiten denkt de minister-president?

Minister **Kok**: Voorzitter! Ik kan snel en kort antwoorden. In de eerste plaats is het vraagstuk van de instroom in Duitsland en Nederland vanuit beide genoemde landen een nieuwe ontwikkeling, die om een urgente beoordeling en beantwoording vraagt. Er is zeker aanleiding om te veronderstellen dat in die stroom binnenkomende asielzoekers factoren schuilgaan die verband houden met georganiseerde smokkel met, soms, een criminele achtergrond. De taskforce die conform het besluit van vorige week vrijdag is ingesteld, zal zich daarop richten.

De beide andere vragen, voorzitter, laten zich beantwoorden met een verwijzing naar een notitie in de vorm van een brief, die door het kabinet waarschijnlijk na de ministerraadsvergadering van aanstaande vrijdag aan de Kamer zal worden aangeboden.

De heer **Janmaat** (CD): Mijnheer de voorzitter! De door de minister-president met zoveel bravoure aangekondigde maatregelen blijken dus totaal geen inhoud te hebben. De marechaussee maakt nu kopieën van reisdocumenten; het heeft acht

jaar geduurd voordat de regering eraan toe was die maatregel te nemen. Gelet daarop mag ik dus aannemen dat de heer Kok een aantal maatregelen voorbereidt die het volgende kabinet, het kabinet-Bolkestein, zal uitvoeren.

Minister **Kok**: Voorzitter! Ik heb geen vraag in deze laatste bijdrage kunnen ontdekken.

Vragen van het lid Rabbæ aan de minister van Economische Zaken, over **diens uitlatingen over een sollicitatieplicht voor oudere werklozen**.

De heer **Rabbæ** (GroenLinks): Voorzitter! De minister van Economische Zaken heeft onlangs, waarschijnlijk met het oog op de vergrijzing van de bevolking en het toenemende beslag op de AOW, geopperd om de sollicitatieplicht voor oudere mensen, namelijk mensen boven 57,5 jaar, te herstellen. Niet lang nadat hij die uitspraak deed, heeft zijn collega van Sociale Zaken deze gedachte afgekraakt. De minister-president heeft gesteld dat hij geen voorstel over deze kwestie heeft gezien. Met andere woorden, ook hij heeft afstand genomen van deze gedachte. Daarna heeft de minister als gevolg van de verwarring over zijn uitspraak gezegd dat hij het asociaal zou vinden om een sollicitatieplicht voor ouderen nu al in te voeren. Hoe staat het eigenlijk met de coördinatie binnen het kabinet over deze kwestie? Als het zo is dat beide collega's afstand hebben genomen van het voorstel, heeft het dan enige kans van slagen? Bestaat de kans dat het later alsnog zal worden overgenomen of moet het worden gerangschikt in de categorie loze kreten in verkiezingstijd?

Voorzitter! De minister heeft dus gezegd dat het asociaal zou zijn om zijn voorstel onder de huidige omstandigheden in te voeren. Dat lijkt mij een redelijke gedachte.

Mijn vragen aan hem zijn de volgende.

1. Onder welke andere omstandigheden acht hij het wel sociaal om een sollicitatieplicht voor ouderen in te voeren?